

ביתם של שריתה ורון פלד

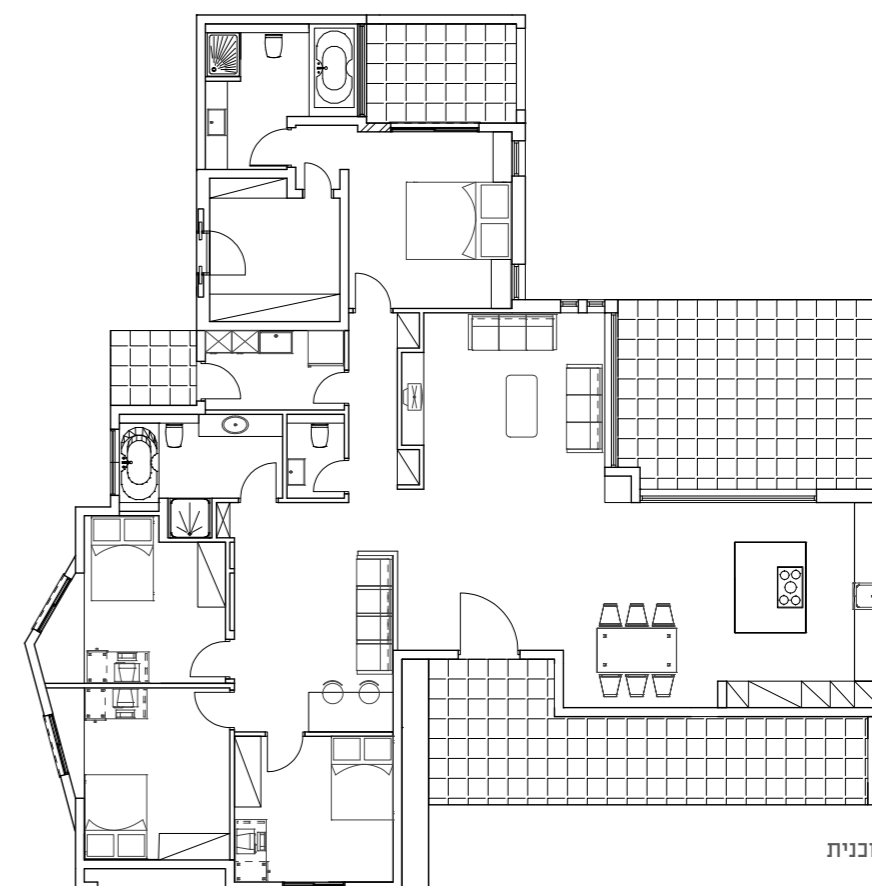
בית בשדי אברהם, 205 מ"ר בנוי, 7 דונם מגרש
מעצבת פנים שריתה פלד, הנדסאי בניין רון פלד,
Echo Design . צילום: גדעון לוי

הבית של שריתה ורון פלד, בני זוג בחיים ובעבודה, ממוקם ברחוב חדש במרכז מושב שדי אברהם שבמערב הנגב. בני הזוג רכשו את המשק כחלק מגל שני של התיישבות במושב. הם קיבלו קרוון, שאפשר להם להתגורר באזור בעלות מינימלית לפני שהתחילה הבנייה, וכך יכלו להרגיש בפועל את תנאי הסביבה, הרוחות והשפעת המדבר והים על מזג האוויר. כיועצי פג שווי ניתחו השניים את המגרש מבחינת כיוונים וחלוקה ויצרו תכנון שתומך בשני תחומים - סביבה ואנרגיה - ומנצל את תנאי השטח לטובתו. העובדה ששני בני הזוג עוסקים בתחום הובילה למשך תכנון כמעט כפול ממשך התכנון הממוצע עבור לקוחותיהם, עד שהצליחו להתכוונן מבחינה סגנונית, לסנכרן את החלומות והצרכים של שניהם ואף להתפשר בחלק מהמקרים.

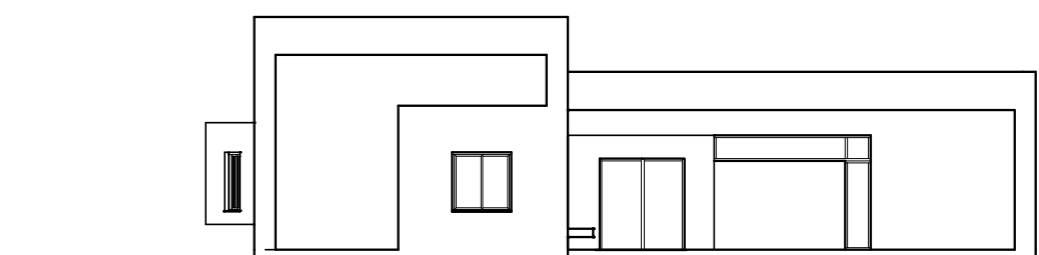
כאשר עברו לדרום הארץ לפני כ-14 שנה לא היתה להם אפשרות לעסוק בעיצוב אלא בתכנון בלבד בגלל חוסר מודעות לתחום בקרב תושבי האזור. הם העבירו קורסים וסדנאות בנושא, התנדבו לפרויקטים קהילתיים עד שהצליחו לייצר שיח סביב תחום העיצוב. הסגנון שלהם צבעוני ויצירתי והם אינם חוששים להתנסות בחומרים, בסגנונות וברעיונות חדשים. בתכנון ביתם שילבו מוטיבים מעולם הזן שמקורו ביפן, שם הכירו, יחד עם פסלים מפלדה שיצרה שריתה וחיפויים שיישמו בעצמם, דוגמת חיפוי נחושת על קיר שירותי האורחים.

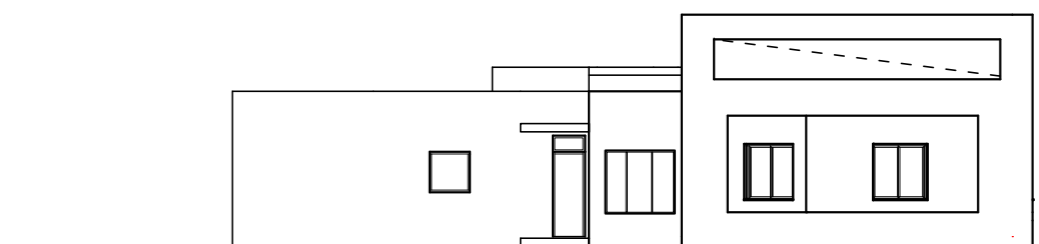
הבית מתוכנן בקווים נקיים ועכשוויים. משיקולי תקציב ויתרו בני הזוג על חיפויים חיצוניים, ואילו הצבעים והחומרים נבחרו על פי תורת הפנג שווי, שמטרתה ליצור מערכת יחסים הרמונית בין האלמנטים. אשר על כן נבחרו שלושה חומרים עיקריים: עץ, בטון וצבע שהותאם לאופי של כל חלל וחלל. הבית כולו רוצף בפרקט בגוון עמוק שיוצר תחושה נעימה בכל עונות השנה ושולבו בו פריטים רבים מעץ טיק אינדונזי, בהם דלת הכניסה הרחבה. בחוץ הושארה התקרה שמקרה את המרפסת בבטון חשוף, שחוזר גם בפנים בחיפוי האי ובמשטח העבודה במטבח וכן בשולחן פינת האוכל.

תוכנית

חזית מערב

חזית מזרח

”הסגנון שלנו צבעוני ויצירתי ואנחנו לא חוששים להתנסות בחומרים, בסגנונות וברעיונות חדשים. שילבנו מוטיבים מעולם הזן יחד עם פסלים מפלדה שיצרתי וחיפויים שיישמנו בעצמנו

הצבעוניות העשירה שמאפיינת את עבודותיהם של המעצבים בולטת גם בביתם הפרטי, כשבפית המשפחה נעשה שימוש בגוון ירוק המסמל צמיחה ובחלל הציבורי שולבו צבעי אש דוגמת ורוד עמוק. בין החומרים והצבעים קושרים פריטי ריהוט, אביזרים וחפצי אמנות, כגון מדפי ספרים מפלדה בסלון, גוף תאורה מנייר, טפט בצבעי שחור ולבן בפנית האוכל ואלמנט דקורטיבי מקרטון שחור בקיפולי אוריגמי, פרי ידיה של המעצבת, שמקשט את הקיר בחדר השינה.

הכניסה לבית מתבצעת דרך מבואה רחבה ופתוחה המתפקדת כמעין כיכר וממנה ניתן לגשת לכל חלקי הבית. מימין - פינת האוכל והמטבח, וממול - הסלון ובו חלונות גבוהים שדרכם משתקפת החצר האחורית הגדולה. בין החלל הציבורי לאזור הפרטי, הממוקם משמאל לכניסה, חוצצים שני קירות: האחד קרוב לכניסה וכולל פתח שמאפשר קשר עין בין המטבח לפינת המשפחה, ובעתיד ניתן יהיה לסגור אותו במידת הצורך; הקיר השני מתפקד כקיר טלוויזיה בסלון ושולבו בו פונקציות שונות, כמו בר משקאות, אחסון למדיה ונישה פיתית כהנה לקמין. מצדו השני נמצא קיר משפחה, שמציג לראווה הצלחות שונות של בני המשפחה, חלומות וחיברונות.

בתכנון הבית התייחס הזוג לניגודים משלימים: יין ויאנג, חיבור וניתוק, חוץ ופנים, פתוח וסגור. התפיסה הזאת היא שהובילה אותם לחלק את האגף הפרטי בבית לשניים - מצד אחד ממלכת הילדים ומהצד השני יחידת ההורים. הגישה לחדרי השינה והרחצה של הילדים נעשית דרך פינת המשפחה, שבה שולבה תקרה אקוסטית.

שירותי אורחים וחדר שירות חוצצים בין האזור המוקדש לילדים לבין זה המיועד להורים, שכולל חדר שינה עם גישה לפטיו פרטי, חדר רחצה מרווח וחדר ארונות גדול בממ"ד. חדר הרחצה של ההורים עוצב בהשראת המזרח הרחוק, עם חיפוי אבן שחורה, כיור בגימור גס וארון עץ עם משטח בטון. שני חלונות גדולים שוטפים את החדר באור טבעי, האחד צר וגבוה מעל ארון הכיור והשני פונה אל הפטיו הפרטי הפונה לכיוון החצר האחורית ומחדייר אור גם לחדר השינה.

